

Urszula Bąk, Andrzej Matoga

Pawłowice, gm. Michałów, woj.
kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 15, 105-106

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przepalone kości ludzkie zostały naruszone wkopami nowożytnymi, toteż nie można uznać ich za groby jamowe.

Materiał znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Zakończenie badań przewiduje się w roku następnym.

OSIEK, gm. Linia
woj. gdańskie

Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadzili: dr hab. Teresa Węgrzynowicz
i mgr Andrzej J. Tomaszewski. Finansowało PMA.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej.

Kilkudniowe badania miały na celu wyeksplorowanie grobu skrzynkowego, odkrytego w końcu 1980 r. i zabezpieczonego wówczas wstępnie przez ekipę "Pogotowia Archeologicznego" PMA. Lokalizacja grobu zdaje się odpowiadać lokalizacji stanowiska 1 w Osieku, znanego z badań w latach 1925 i 1938.

Grób oznaczony nr 1/1981, zbudowany był z płyt kamiennych na planie kwadratu o boku około 70 cm i nakryty pojedynczą płytą. Dno tworzył bruk z niewielkich otoczków. Od południa, zachodu i wschodu skrzynię otaczał płaszcz kamienny, sięgający od jej powierzchni po poziom bruku. W naruszonym wypełnisku skrzyni znajdowały się 3 bardzo zniszczone popielnice z przepalonymi kośćmi, z których 2 zawierały fragmenty nadtopionych ozdób metalowych i szklanych, m. in. kolczyków, a nadto ułamki dwóch pokryw.

Materiały, wstępnie datowane na schyłek okresu halsztackiego - początek lateńskiego, przechowywane są w PMA w Warszawie pod nr inw. III/8083.

Nie przewiduje się dalszych badań.

PAWŁOWICE, gm. Michałów
woj. kieleckie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzili mgr Urszula Bąk i mgr Andrzej Matoga. Finansował WKZ w Kielcach przy udziale Urzędu Gminy w Michałowie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Prace wykopaliskowe skoncentrowano, podobnie jak w roku ubiegłym, w najbardziej zagrożonej wybieraniem piasku, zachodniej i południowo-zachodniej partii cmentarzyska. W sumie przebadano obszar o powierzchni około 1.050 m² i wyeksplorowano 22 groby kultury łużyckiej /groby nr 16-37/.

Przeważały obiekty ciałopalne jamowe. Wśród nich do stosunkowo bogato wyposażonych w ceramikę należały groby nr 20 i 31. Obiekt 20, nakryty raczej symbolicznym brukiem złożonym z pojedynczych, luźno rozrzuconych kamieni, zawierał 8 naczyń rozmieszczonych bezładnie na przestrzeni w kształcie owalu o wymiarach 150 x 100 cm i orientacji N-S. W południowej części jamy grobowej leżała na boku duża misa oraz również przewrócona niewielka wazka. We wschodniej części grobu znajdowało się skupienie przepalonych kości, przy których stała misa częściowo nakryta plackiem glinianym. W północnej części grobu znaleziono niewielką wazę nakrytą odwróconą dnem do góry misą, dalej ku północy stały dwa garnki jajkowate. W grobie 31 oprócz skupienia przepalonych kości wystąpiły fragmenty dwóch garnków jajowatych i misy. Poniżej zaś tych naczyń spoczywał czerpak. Pozostałe obiekty bezpopielnicowe zawierały zwykle fragmentarycznie zachowane pojedyncze naczynia /groby nr 19, 32, 33 i 34/ lub jedynie ułamki ceramiki /grób nr 21 i 35/. Znaleziono również dwa groby /nr 17 i 25/, złożone wyłącznie z przepalonych kości.

Wśród grobów popielnicowych przeważały obiekty z popielnicą nakrytą odwróconą dnem do góry misą /groby nr 27, 29 i 30/. Odmienne jedynie przedstawiał się grób 26, gdzie obok popielnicy stały trzy misy, dwie niewielkich rozmiarów wazy oraz dwa garnki jajowate. Wewnątrz popielnicy, wśród przepalonych kości znaleziono szpilę żelazną z główką rozklepaną i zwiniętą w uszko, kółeczko brązowe oraz zdobiony paciorek kulisty wykonany prawdopodobnie z rogu.

Chronologia opisanych grobów nie odbiega od ustalonego datowania cmentarzyska na okres halsztacki D. Przemawiają za tym często występujące w grobach naczynia wazowate zdobione ornamentem głęboko rytych żłobków, zwykle w postaci grup na przemian ukośnych kresek oraz garnki jajowato-beczułkowate, zdobione w górnych partiach krótkimi listewkami z dołkami palcowymi. Do form późnych należy również zaliczyć misy silnie profilowane, często chropowate poniżej załomu brzućca, a na załomie zdobione dołeczkami palcowo-paznokciowymi.

Badania będą kontynuowane.

PIÓRKOWO, gm. Płoskinita
woj. elbąskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzili mgr mgr Adam Waluś i Jacek Kowalski. Finansował WKZ w Elblągu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe z wczesnej epoki żelaza. Kultura kurhanów zachodniobałtyckich.